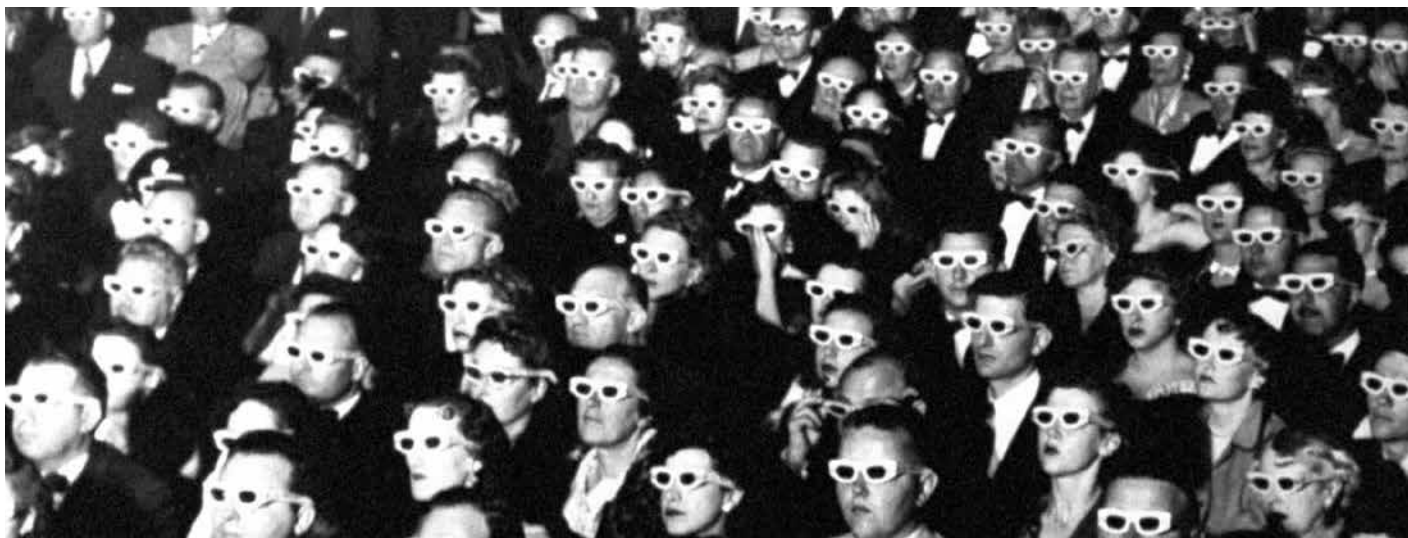

ELISE #5

Elise van Westenbrugge-Bilardie (1986) is constructeur bij IMd Raadgevende Ingenieurs in Rotterdam en lid van YouCon, de vereniging van jonge constructeurs. In haar column geeft zij haar visie op het (jonge) constructeursschap en ontwikkelingen in de dagelijkse bouwpraktijk. Reacties kunnen naar bms@bouwenmetstaal.nl en/of e.vanwestenbrugge@imdbv.nl.

Doorontwikkelen

De afgelopen periode heb ik echt gemerkt dat de economische crisis achter ons ligt. De aanvragen nemen toe en bestaande, niet afgeronde projecten komen uit de ijskast. Hoewel dit een positieve ontwikkeling is, ben ik gematigd enthousiast. Ik bespeur namelijk ook een aantal minder goede ontwikkelingen. Eén daarvan is de enorme tijdsdruk die op de een of andere manier aan projecten hangt. Dan gaat een project eindelijk weer 'lopen', maar dan moet binnen drie maanden begonnen worden met de bouw. Deze ontwikkeling in combinatie met de schaarste vanuit de toeleverende bedrijven, neem bijvoorbeeld de prefab producten, is niet ideaal en behoeft een creatieve en vooruitziende blik. Want wie had dit kunnen voorspellen?

Twintig jaar geleden deed Bill Gates in zijn essay *Content is King* voorspellingen over hoe het internet zich zou ontwikkelen. Een aantal daarvan is ook uitgekomen. De grote invloed van social media, via de zogenaamde gebruikers gegenereerde content, voorzag hij toen al. Het internet neemt in ons leven inmiddels een niet meer weg te denken rol in. Dat toch niet iedereen met deze ontwikkeling is meegegaan, bleek toen ik mij onlangs wilde inschrijven bij een huisarts in de wijk. Dit kon alleen door een inschrijfformulier op te halen en later weer ingevuld langs te brengen. Tegenwoordig kun je toch alles online regelen? Zelfs voor een aangifte van diefstal hoeft je niet meer langs het politiebureau. Ik was dus behoorlijk verbaasd over dit ontmoedigingsbeleid van deze huisartsenpraktijk. Het werkt wel, want ik heb het inschrijfformulier nog niet opgehaald.

Langzaam maar zeker verandert ons landje in een 24-uurs maatschappij waarin voor een bezoekje aan een dokterspraktijk, voor een inschrijfformulier, echt geen tijd meer is. Steeds meer bedrijven weten hierop slim in te spelen. Zo kennen we inmiddels een wildgroei aan foodboxen, zodat je zelfs over de vraag 'Wat eten we vanavond?' niet meer hoeft na te denken. Wij laten om de week in de avond een verse bos bloemen aan huis bezorgen. Ideaal! En blijkbaar ben ik niet de

enige die zich door de gemakken van het internet en online shoppen laat bedienen, want het omvallen van grote winkelketens heeft de afgelopen maanden flink het nieuws gedomineerd. De oorzaak is tweeledig. Enerzijds zijn het maatschappelijke veranderingen. We kopen meer online en bezoeken minder winkelcentra in 'real life'. De omgevallen winkelketens hebben zich onvoldoende aan deze beweging aangepast. Ze hebben weliswaar webwinkels maar kunnen toch onvoldoende concurreren of hebben onvoldoende onderscheidend vermogen. Daarnaast is er ook een ander fenomeen: de wegwerpmaatschappij. Kocht men vroeger liever iets met kwaliteit, dat lang mee gaat? Het schijnt dat de jonge generatie liever goedkope kleding koopt en een paar maanden later weer op pad gaat voor een nieuwe outfit. Het middensegment in de retail lijdt hieronder. Hadden zij dit kunnen zien aankomen? En hadden zij dan hun strategie kunnen aanpassen om daarmee toekomstbestendig te zijn?

Over toekomstbestendigheid gesproken. Een tijdje geleden heb ik mijn iPhone 4 vervangen door een '6', hoewel mijn oude mobiel er nog prima uitzag. Maar het toestel was te traag en uiteindelijk onbruikbaar geworden. Best zonde. Fabrikanten schijnen de levensduur van hun producten bewust te beperken om de continuïteit van hun bedrijfsvoering te waarborgen. Het mag duidelijk zijn: dat staat in schril contrast met de toenemende schaarste aan grondstoffen.

We kunnen niet allemaal als Bill Gates een toekomstvoorspelling doen die ook uitkomt. Toch moeten we blijven zinspelen. Dit kun je bouwbreed zien, voor het bedrijf waarbij je werkzaam bent, maar ook individueel. Neem nou de tekentafel. Die is toch wel volledig uit het beeld verdwenen. Als technisch tekenaar zich twintig jaar geleden niet hadden doorontwikkeld in CAD en tegenwoordig het 3D-modelleren, dan zaten zij nu waarschijnlijk ook werkloos thuis.

Elise